

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **N. G. H.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 21, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, Olšanská 2, Praha 3, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 30. 12. 2010, č.j. CPR-12195-2/ČJ-2010-9CPR-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 5. 2011, č. j. 15 A 20/2011 - 41, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 12. 2010, č.j. CPR-12195-2/ČJ-2010-9CPR-V238, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Ústí nad Labem, Inspektorátu cizinecké policie Rumburk, detašovaného pracoviště Rumburk – skupiny povolování pobytu, ze dne 2. 8. 2010, č.j. CPUL-4321-42/ČJ-2010-0464PR-SV, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstanční správní orgán jím žalobci podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uložil správní vyhoštění a dobu, po kterou mu nelze umožnit vstup na území České republiky, stanovil na jeden rok.

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 11. 5. 2011, č. j. 15A 20/2011 – 41, žalobu zamítnul.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížnost. Její součástí byl rovněž návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Poukázal na to, že byl umístěn do zařízení pro zajištění cizinců a to v důsledku sporné otázky vykonatelnosti a platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Výkonem tohoto rozhodnutí by vznikla jemu i jeho manželce a dítěti nenahraditelná újma v podobě nuceného pobytu mimo území České republiky, kde mají vytvořeny coby rodina veškeré sociální, rodinné a kulturní vazby. Domáhal se proto vydání usnesení, kterým by Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek jeho kasační stížnosti proti rozhodnutí o správním vyhoštění.

Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stručně vyjádřila. Podle jejího názoru nepocítí vycestování stěžovatele do země jeho původu jako nenahraditelnou

újmou nejen on, ale ani jeho rodina, neboť ze správního spisu je patrné, že manželka stěžovatele se žádným způsobem ve věci jeho správního vyhoštění neinteresovala. Upozornila dále na skutečnost, že stěžovatel již dne 31. 10. 2011 území České republiky opustil, a proto je dle ní rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti bezpředmětné.

Nejvyšší správní soud důvody pro přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti neshledal.

Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek, avšak Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud předně ověřil tvrzení žalované, že stěžovatel již území České republiky dne 31. 10. 2011 opustil. Zástupce stěžovatele, advokát Mgr. Marek Čechovský, k telefonickému dotazu soudu pravdivost tohoto tvrzení potvrdil. Dle jeho sdělení správní orgány skutečně vyhoštění (byť jak zdůraznil, proti stěžovatelově vůli) realizovaly a stěžovatel se nachází mimo území České republiky.

Za této situace tak není naplněna hned první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tedy předpoklad nenahraditelné újmy, která by v důsledku výkonu správního rozhodnutí stěžovateli hrozila, neboť žalobou napadené správní rozhodnutí již realizováno bylo. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tedy postrádalo jakýkoliv smysl.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak v daném případě naplněny nebyly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu